

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

grd.gov.ua

head@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
23 березня 2018 р.

ВИСНОВОК про невідповідність судді Львівського апеляційного господарського суду Гриців Віри Миколаївни критеріям доброчесності та професійної етики

Критеріями доброчесності та професійної етики є цінності, відображені у Бангалорських принципах поведінки суддів, на основі яких було розроблено Кодекс суддівської етики. Проаналізувавши інформацію про суддю, Громадська рада доброчесності виявила факти, які свідчать про недотримання суддею цих цінностей.

За критерієм “Дотримання етичних норм”.

Закон України «Про судоустрій і статус суддів» (у різних його редакціях) гарантував і гарантує суддям право на службове житло. Службове житло надається **на час виконання** суддею службових обов'язків, **якщо він потребує поліпшення житлових умов**. Користуючись саме цим правом, 12.10.2012 чоловік судді, Гриців Михайло Іванович (на той момент суддя Верховного суду України), разом з трьома членами сім'ї отримав службову квартиру площею 128,9 кв.м, що знаходиться у м. Київ по вул. Дніпровська набережна.

Вже через 3 місяці розпорядженням Дарницької районної державної адміністрації №42 від 30.01.2013 цю квартиру було виключено з числа службових, а 10.06.2014 квартиру було приватизовано на суддю Гриців Віру Миколаївну, її чоловіка та двох повнолітніх дітей.

На переконання Громадської ради доброчесності отримання та подальша приватизація службового житла відбулись з порушеннями як норм законодавства, так і етичних норм.

По-перше, членами сім'ї судді було порушено правила щодо реєстрації місця проживання. Відповідно до Декларації родинних зв'язків судді Гриціва М.І., його дружина - суддя Гриців Віра Миколаївна - з 2002 року постійно працює суддею у м. Львів. Дочка з 2010 по 2016 роки працювала у Львівському окружному адміністративному суді. Син з 2008 року дотепер працює у прокуратурі Сихівського району м. Львів та прокуратурі Львівської області. Однак, в усіх них з 13.13.12

зареєстрованим місцем проживання є м.Київ. Дуже ймовірно, що причиною такої реєстрації є штучне створення необхідних умов для отримання службової квартири великої площі. У будь-якому випадку, ці члени родини не могли постійно проживати у вказаній квартирі, а отже їх реєстрація там суперечить вимогам законодавства і базується на недостовірних відомостях.

Недостовірні дані щодо постійного проживання судді та членів її сім'ї надавались і при приватизації цієї квартири. Так, відповідно до довідки Дочірнього підприємства Дарниця-1 №56 від 14.05.2014 у квартирі мешкали усі члени сім'ї судді. А відповідно до довідки ЛКП "Під Голоском 410" №655 від 28.04.2014 усі члени сім'ї, які були зареєстровані у м.Львові на пр. Чорновола, 13.11.12 вибули до м. Київ. Очевидно, що дані і першої, і другої довідки не відповідають дійсності.

Громадська рада доброчесності враховує, що в Україні дуже поширена практика, коли місце реєстрації не відповідає фактичному місцю проживання, що само по собі не може вважатись істотним порушенням. Однак, у цьому випадку, вважаємо, що **жодних об'єктивних і доброчесних мотивів для таких дій у судді Гриців Віри Миколаївни та її повнолітніх дітей не було.** Вони продовжували проживати і працювати у м.Львів, і фіктивна реєстрація у службовому житлі у м. Київ очевидно мала на меті безпідставно отримати квартиру великої площі з її подальшою приватизацією на усіх членів сім'ї, які жодного права саме на це службове житло не мають.

Також звертаємо увагу, що Гриців М.І. не потребував поліпшення житлових умов та на квартирному обліку не перебував. Сім'я Грицівих вже приватизувала одну квартиру у м.Львів площею 82 кв.м, тому залишок житлових чеків був дуже незначним. Відповідно до Розрахунку площі квартири, що безоплатно приватизується (затверджено Наказом № 55164 від 10.06.2014) невикористаних житлових чеків у сім'ї Грицівих було лише на 9,11 кв.м. За решту 119,79 кв. м було доплачено 21,50 грн. Тобто очевидна неспівмірність між фактичним правом на приватизацію житла і реально отриманою квартирою.

По-друге, на переконання Ради практика виведення житла з числа службових суперечить діючому законодавству та є способом обходу заборони на набуття такої квартири у власність. Відповідно до п.6 Положення про надання службових жилих приміщень і користування ними в Українській РСР, затвердженого постановою Ради Міністрів УРСР №37 від 04.02.1988 жила приміщення виключається з числа службових, якщо *відпала потреба в такому його використанні, а також у випадках, коли в установленому порядку воно виключено з числа жилих.* Жодної з підстав для виведення даного житла з числа службових не було. А те, що з моменту надання квартирі статусу службової до моменту позбавлення її такого статусу минуло всього 3 місяці засвідчує, що фактично було застосовано незаконну "схему" надання судді можливості набуття квартири у власність, що не передбачено законодавством.

Схожа схема отримання, виведення та подальшу приватизацію службового житла була предметом розслідування НАБУ, внаслідок якого голові Рахункової палати пред'явлено

обвинувачення. Також є судова практика Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ за участі діючих суддів Верховного Суду, що саме по собі надання службової квартири у користування працівнику установи не є свідченням тому, що потреба у службовому житлі відпала, а отже немає підстав для виведення її з числа службових. І хоча ця практика стосувалась двірника, але ми переконані, що статус судді не створює переваги перед іншими категоріями осіб, які мають право на службове житло.

Тому застосування схожих “схем”, якщо не є злочинним, то, як мінімум, недоброчесним.

По-третє, виведення квартири з фонду службового житла вимагає його поповнення для забезпечення житлом інших осіб, які потребують службове житло. А це означає, що таке житло забирається від багатодітних сімей, вразливих категорій населення, військовослужбовців тощо, які багато років перебувають у черзі на отримання житла.

У своїх поясненнях на висновок Громадської ради доброчесності чоловік судді зазначив, що отримання ним службового житла та подальша його приватизація жодним чином не порушує прав інших осіб. Однак, з Реєстру судових рішень нам стало відомо про справу № 826/8024/13-а, яку розглядав Окружний адміністративний суд м.Києва за позовом особи, яка вважала, що надання службової квартири сім'ї суддів порушує її права. Зокрема *"позивач наголошує, що останній перебуває на квартирному обліку починаючи з 24.01.1977 року та проживає зі своєю родиною, що складається з восьми осіб, на житловій площі 30,4 кв.м. При цьому, надання житла у позачерговому порядку, зокрема третій особі, автоматично відсуває дату отримання житла особами, що перебувають у черзі, у тому числі й позивачем"*.

Таким чином, дії чоловіка судді призвели до порушення прав особи, яка очевидно більше потребує житла і є менш соціально захищеною, ніж сім'я судді. Суддя Гриців Віра Миколаївна фіктивною реєстрацією у м. Київ та участю у приватизації цього житла сприяла цим сумнівним діям.

Така поведінка суперечить вимогам ст. 1 та 3 Кодексу суддівської етики, відповідно до яких суддя повинен бути прикладом неухильного додержання вимог закону і принципу верховенства права, присяги судді, а також дотримання високих стандартів поведінки з метою зміцнення довіри громадян у чесність, незалежність, неупередженість та справедливість суду. Суддя має докладати всіх зусиль до того, щоб на думку розсудливої, законослухняної та поінформованої людини його поведінка була бездоганною.

Бангалорські принципи поведінки суддів передбачають, що суддя не повинен використовувати авторитет своєї посади або дозволяти іншим використовувати його для реалізації приватних інтересів самого судді, когось із членів його сім'ї або будь-якої іншої особи (п. 4.9).

Громадська рада доброчесності була позбавлена можливості забезпечити судді право на відповідь, оскільки не отримала особистих контактних даних від судді.

Поведінка, яку демонструє суддя, для учасників процесу та інших осіб не є еталоном порядності і справедливості, прикладом чесності, стриманості, врівноваженості. Така поведінка судді підриває упевненість громадян у справедливості судової системи. Суддя не усвідомлює, що перебуває під постійним та пильним контролем громадськості і такий контроль є необхідним.

На підставі викладених фактів Громадська рада доброчесності зробила оцінку про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики.

Додаток: матеріали щодо отримання і приватизації службового житла на 54 арк.

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)

ПРОТОКОЛ
електронного голосування
рішення про затвердження висновку

23 березня 2018 р. Громадська рада доброчесності затвердила висновок 11-ма голосами з 15 голосів членів Ради.

Самовідвід заявили А. Савчук та С. Верланов.

Координатор

Громадської ради доброчесності

(підписано електронним цифровим підписом)